

LỚP TÔI!

Tập thể A12-B12-C12 K15 !!

Ba năm trôi qua rồi đó lớp tôi ơi!! Thật nhẹ nhàng như nắng dịu mùa hè nhưng cũng lắm thăng trầm như những cơn mưa vừa đến vừa đi! Lớp của tôi, ngôi nhà thứ hai mà ngày nào tôi cũng sẽ gặp những người bạn, những người thầy, người cô luôn quan tâm, luôn chia sẻ và dạy tôi những bài học của tình bạn và cả bài học làm người... Thời cấp 3- 3 năm học cuối - Cũng là chặng đường cuối cùng của thời học sinh có bạn có tôi cùng nhau vượt qua-45 cá thể của 1 tập thể <3

Khi mới bước vào trường, tôi có một cảm giác hồi hộp đến sợ sệt rồi lại đến lo lắng lạ lẫm, ấy mà chỉ khi vừa vào cái lớp học đầu tiên của trường mới với những đứa bạn không hề quen biết lại trở nên hào hứng vui mừng không tả....! Chúng tôi đã cùng đi chung một chiếc thuyền trong ba năm qua với con số lớp là “12”. Vui có buồn có..giận hờn gây cãi với nhau có...chiến tranh “lạnh” và đoàn kết vô cùng...Những điều đó tất cả đều có trong tập thể nhỏ bé này. Ai cũng chẳng lo nghĩ việc gì, khi chỉ mới là học sinh lớp 10 non ớt bước vào đại gia đình lớn V2T..

Đến mỗi tiết học, lớp tôi chẳng bao giờ có thể ngừng cười trong mỗi tiết dạy, chắc thầy cô nào khi dạy lớp của tôi thì đều mệt mỏi vì “CƯỜI”- cười vì cái lớp quỹ nhỏ, cười vì có những câu nói bất hủ của những đứa bạn có khiếu hài hước.....lớp tôi thật sôi nổi, luôn có thể “tám xuyên lục địa” trong mọi tiết học! Học sinh là thế mà phải không? Nói chuyện, ăn vụng, ngủ gục, làm việc riêng trong giờ học..v.v Thế mà khi học khi làm bài kiểm tra lớp tôi đều rất tốt đấy.

Chỉ mới ngày nào, lớp tôi tất bật chuẩn bị cho hoạt động “TRẠI ĐÓN HỌC SINH LỚP 10”- mà giờ đây chúng tôi đã vừa tham gia xong “TRẠI XUÂN 12”- nhanh thật bạn nhỉ!! . Không có gì có thể nếu thời gian lại, cũng không có gì có thể quên đi những kỷ niệm mà chúng tôi đã có cùng nhau trong thời gian qua.....!!

Hiện nay đã là học sinh lớp 12 – học sinh cuối cấp, mọi việc học đều tập trung như một cuộc chạy nước rút cho kì thi quan trọng của đời học sinh - thi Đại Học. Rồi mọi cá nhân trong tập thể C12 này sẽ có con đường đi riêng cho ước mơ của mình. Và những con người nhỏ đã quá thân thuộc nay lại sắp phải xa nhau. Tôi hi vọng ai rồi cũng sẽ thành công !! Để khi sao này nếu có cơ hội gặp lại bạn bè mình, tôi sẽ phải ngạc nhiên và thốt lên: “Sao mày giỏi thế?”, “Mày thành công thật đấy”...

Từng có lúc tôi ước thời gian qua thật nhanh để mình có thể ra trường thật sớm. Ước mơ đó có lẽ không chỉ riêng tôi – thế mà bây giờ tôi lại sắp ra trường thì lại không muốn đi chút nào. Lạ thật ! Ba năm nghe dài vậy đấy nhưng lại rất ngắn ngủi với mình các bạn à! Khi có những điều không vui trong lớp thì bạn sẽ thấy rất ghét cái lớp của mình, nhưng lại sẽ có lúc khi cùng ngồi lại khi cùng đoàn kết với nhau thì sao yêu lắm cái lớp đấy – C12 ...!! Có nhiều việc không bao giờ như ý của bạn muốn nhưng khi chúng ta sống trong 1 tập thể bạn sẽ học được cách chấp nhận và đoàn kết hơn. Sau này khi đi đâu, khi bạn có già đi khi nhìn lại tuổi học sinh bạn sẽ rất vui và nhớ nó. Khi tôi viết lên những gì về lớp tôi có lẽ bao nhiêu cảm xúc sẽ bật lên. Tại sao bây giờ tôi lại là học sinh lớp 12? Tại sao lại phải thi cuối cấp? Tại sao không được học tiếp..? Bao câu hỏi như ủa về như muốn nói lên sự nuối tiếc của tôi.

Không quá khó để bạn để tôi nói một lời “Tạm biệt” thời học sinh- cái thời chẳng lo nghĩ mà chỉ cần biết sáng thức dậy là đi học rồi lại đua nhau học hành đua nhau đi chơi đua nhau làm bản kiểm điểm khi đi trễ..v..v..Rất nhiều điều sẽ phải nói tạm biệt, nhưng liệu mình có thể chấp nhận nó hay không thì là chuyện khác...!!

Tất cả mọi thói quen đều có thể thay đổi được, dần thì ai cũng sẽ vui vẻ và không còn thấy buồn về chuyện chia tay nữa. Thời gian là liều thuốc hữu hiệu nhất

hàn gắn mọi vết thương và tôi vẫn mong nó sẽ không làm mờ đi những kỷ niệm mà chúng ta đã có cạnh nhau nhé lớp !...Nhưng có một điều duy nhất mình có thể chắc chắn, không phải là lời nói sáo rỗng, đó là những điều xuất phát từ trái tim mình và cũng như nói thay lớp rằng: “Mình yêu tập thể A-B-C12, tập thể chúng em yêu những giáo viên chủ nhiệm cô Liên - thầy Ngọc - cô Oanh và những thầy cô bộ môn rất nhiều và gửi cả những lời cảm ơn chân thành nhất từ trái tim của tụi em, yêu nhà thi đấu, canteen, hàng ghế đá, sân trường, hàng cây...Tất cả những gì thuộc về ngôi trường xinh xinh mang tên VÕ TRƯỜNG TOẢN này sẽ mãi là những điều ngọt ngào nhất đối với quãng thời gian cấp sách tới trường của tụi em”..!!...

Tuy thời gian học là 3 năm nhưng với tôi nó nhanh lắm! Tôi vẫn chưa thật sự làm tốt những gì mà là học sinh nên làm, tôi vẫn chưa lớn trong suy nghĩ để trở thành một người “lớn” thật thụ...Thế nhưng, tôi đã giữ trong mình biết bao bài học bao nhiêu tích lũy trên từng giáo án lời dạy của thầy cô, bao nhiêu cách làm người học từ những lời trách phạt....Kỷ luật lắm ! Khó tính lắm ! Nhưng yêu thương học trò biết bao - thầy cô của tôi như người lái đò, mỗi năm lại đưa một chuyến đò của thế hệ trẻ sang sông...Ấy mà bao nhiêu người chịu nhìn lại và cảm ơn người đưa đò không quản cực nhọc đấy...! Dù tôi biết chỉ cần chúng tôi thành công thành công dân tốt thì đã là một lời cảm ơn sâu sắc nhất với họ. Hãy chứng minh bằng hành động của mình các bạn nhé, dù bạn không thể nói với họ những gì bạn nghĩ ..thì hãy cùng nhau cố gắng để thành một học trò tốt một người có ích sau này cho xã hội bạn nhé !...C12 ơi cũng cùng nhau nhớ lấy nhé !!

Tạm biệt nhé cấp 3, tạm biệt những người bạn mến yêu. Chắc sẽ chẳng còn nhiều cơ hội nói năng lung tung linh tinh mà không sợ bị đánh giá, có thể sẽ hiếm đi những lúc mình chẳng còn là chính mình khi sung sướng và phấn khích, sẽ không còn cơ hội được cau mày rồi mỉm cười ngay sau đó... bạn bè ơi, xa thật rồi...!!! Hãy cố lên nhé lớp tôi! Dù chúng ta đã qua 3 năm rồi dù có là thời gian vui vẻ nhiều hay ít thì hãy cũng lưu giữ lại những kỷ niệm thời học sinh này nhé! Hãy cố gắng trong kì thi sắp tới hãy cùng nhau thực hiện ước mơ và đậu vào trường mình muốnYêu cái lớp quỹ của tôi C12...

“Nếu ngày mai khi cổng trường khép lại

Bóng bạn hiền yêu dấu vút ngân nga

Trên đường đời đầy rẫy những phong ba

Kỷ niệm cũ còn đây là nét chữ

Nếu ngày mai tôi đã là cát bụi

Thì gió ơi xin đừng cuốn tôi đi

*Để tôi mãi phơi mình trên sa mạc
Và vô tình chứng kiến cảnh biệt ly
Khi xa nhau đừng quên mình bạn nhé
Dù khóc hay cười cũng vậy thôi
Quả đất tròn xoay còn gặp lại
Hẹn ngày tình bạn mãi không phai!...”-*
(Một bài viết tay của hs)

